

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010050
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1520010050.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného S. P., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. g/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č.k. 4T/6/2020-379a z 03. februára 2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. februára 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného S. P., J.. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením samosudkyňa okresného súdu, dňa 03.02.2020, po výsluchu obvineného, rozhodla nasledovne:

- I. „Podľa § 238 ods. 4, § 72 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku súd obvineného S. P., nar. X.X.XXXX v G., trvale bytom G., t.č. vo väzbe v ÚVV Bratislava od 21.08.2019, ponecháva vo väzbe.
- II. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku súd väzbu obvineného S. P. dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.“

Rozhodnutie samosudkyňa odôvodnila: „Súd preskúmal obsah spisového materiálu a to s poukazom na ustanovenie § 238 ods. 3 Tr. por. a dospel k záveru, že v tomto štádiu trestného konania, odvolávajúc sa aj na odôvodnenie vyššie citovaného uznesenia Okresného súdu Bratislava V a Krajského súdu v Bratislave dôvody väzby u obvineného i naďalej trvajú aj v tomto štádiu trestného konania, podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. por. Obvinený S. P. bol doposiaľ sedem krát súdne trestaný. Naposledy trestným rozkazom OS BA II, sp. zn. 4T/47/2019 zo dňa 7.05.2019, právoplatným dňa 25.02.2019 pre prečin podľa § 171 ods. 1 Tr.zák. a bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 23.05.2022. Z toho vyplýva, že obvinený sa skutkov dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Okrem uvedeného obvinený bol odsúdený i justičným orgánom Eisenstadt, sp. zn. 007HV2/2019 zo dňa 21.02.2019, právoplatné 26.02.2019 kde mu bola uložená skúšobná doba 3 roky. Z toho vyplýva, že predmetných skutkov sa tiež dopustil v skúšobnej dobe. Obvinený je osobou nezamestnanou bez trvalého pobytu, pričom zo spisu vyplýva, že je bezdomovcom. Neuchádza sa o zamestnanie. Je nemajetný a v čase zadržania nemal pri sebe doklad totožnosti. S poukazom na uvedené skutočnosti je preto daná dôvodná obava, že v prípade jeho prepustenia z väzby na slobodu by pokračoval v páchaní trestnej činnosti a teda konal by spôsobom uvedeným v ustanovení § 71 ods. písm. c) Tr. por. Táto obava je zvyšovaná aj tou skutočnosťou, že sa predmetných skutkov dopustil vo vyššie uvedených skúšobných dobách. Tak isto, ako súd vyššie uviedol je preto daná dôvodná obava, že v prípade jeho prepustenia z väzby na slobodu by tento ušiel alebo sa skrýval aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo hroziacemu trestu a teda konal by spôsobom uvedeným v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. Súd má za to, že v

osobe obvineného nie je vzhľadom na uvedené dostatočná záruka že by v prípade jeho prepustenia na slobodu nepokračoval v páchaní obdobnej trestnej činnosti a preto nenahradil jeho väzbu ani dohľadom probačného a mediačného úradníka. Súd preto rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.“

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení, po porade s obhajcom sťažnosť a dodal ...“ktorú ak odôvodníme zašleme priamo Krajskému súdu v Bratislave“. Krajský súd konštatuje, že do termínu neverejného zasadnutia nebola podaná sťažnosť odôvodnená a to i napriek výzve, ktorá bola obhajcovi zaslaná, pričom mu bola určená lehota na doručenie dôvodov do 14.02.2020.

Preskúmaná trestná vec bola sťažnostnému súdu predložená na rozhodnutie o podanej sťažnosti predkladacou správou dňa 06.02.2020.

Podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku: Obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že
a/ ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,
c/ bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

V zmysle ods. 2 § 72 Trestného poriadku-veta prvá: Konať a rozhodovať možno len o väzbe osoby, proti ktorej bolo vznesené obvinenie. ...

Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku: Obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku:

(1) Ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak
c) s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku Ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 ods. 1, § 241, § 244 alebo § 331 ods. 1, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku platí: Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku ako nadriadený orgán preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že obžalovaný S. P. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 23.08.2019 sp. zn. 7Tp/76/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Tp/54/2019 u 19.09.2019, z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku s tým, že väzba začala dňom 21.08.2019. Súčasne bolo rozhodnuté podľa § 80 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, že sa väzba dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V podal dňa 24.01.2020 na Okresný súd Bratislava V voči obžalovanému S.ovi P.vi (a spoluobžalovanej Z. E.) obžalobu č.k. 4Pv 322/19/1105-31, pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 § 212 ods. 1 písm. a/, písm. g/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona spoukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona a pre prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že

po predchádzajúcej dohode a vo vzájomnej súčinnosti sa dňa 21.08.2019 presunuli na H. ulicu v G., kde následne

dňa 21.08.2019 v čase medzi 10:00 hod. a 14:00 hod. na H. ulici č. 20 v G. obvinený P. kombinačkami prestrihol oplotenie na zadnej časti pozemku s rodinným domom, následne vnikol na pozemok odkiaľ následne odcudzil voľne položený pánsky bicykel zn. P. G. P. výrobné číslo: D XXXXXX KG XXXXX a zanesol ho obvinenej Hanuljakovej, ktorá v tom čase dávala pozor na okolie a čakala neďaleko, čím poškodenému Mgr. S. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. ulica č. XX, G. spôsobili škodu '

1. následne sa v presne nezistenom čase dňa 21.08.2019 H. ulicu č. XX v G., kde obvinený P. položil predtým odcudzený bicykel zn. P. G. P. výrobné číslo: D XXXXXX KG XXXXX na zem, tento následne zo zeme vzala obvinená E., pričom počas toho ako obv. E. dávala pozor na okolie, obvinený P. z príľahlej otvorenej neuzamknutej garáže odcudzil horský bicykel zn. U. typ R. X.X, čierno-šedo-zelenej farby, výrobné číslo XXXXXXXX, čím poškodenej Z. A., nar. XX.XX.XXXX, trv. byt. E. ulica č. XX, N. spôsobili škodu vo výške 321,-Eur

2. následne sa v presne nezistenom čase dňa 21.08.2019 na odcudzených bicykloch spolu presunuli na ulicu N. č. XX v G., kde obvinená E. položila bicykel zn. P. G. P. výrobné číslo: D XXXXXX KG XXXXX na zem, na to si vzala bicykel zn. U. typ R. X.X, čierno-šedo-zelenej farby, vyr. č. XXXXXXXX, ktorým na miesto prišiel obvinený P., pričom počas toho ako obv. E. dávala pozor na okolie, obvinený P. cez otvorenú bránku prešiel na pozemok s rodinným domom, odkiaľ odcudzil voľne položený pánsky bicykel zn. U. typ U., žltó-čiernej farby, výrobné číslo U čím poškodenej S.. S. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. ulica č. XXXX/X, G. spôsobili škodu vo výške 773,32 Eur,

čím spôsobili celkovú škodu v bodoch 1-3 obžaloby v sume 1.487,66 Eur

pričom obv. P. sa uvedeného konania dopustil po tom, čo bol za obdobný čin postihnutý dňa 21.09.2018 za spáchanie priestupku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil dňa 21.09.2018, za čo mu bola uložená bloková pokuta nezaplatená na miesta 20,- Eur, číslo bloku XXXXXXXXX a súčasne po tom, ako bol rozhodnutím X. D. sp. zn. 007 HV 2/2019i zo dňa 21.02.2019, právoplatným 26.02.2019 odsúdený pre trestný čin krádeže po neoprávnenom vstupe na súkromný majetok,

a obv. Hanuljaková sa uvedeného konania dopustila napriek tomu, že bola trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5T 153/17 zo dňa 30.10.2017 právoplatným dňa 29.12.2017 odsúdená pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona,

Prvostupňový súd rozhodoval o ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby (§ 238 ods. 4 Trestného poriadku) po vylúčení obžalovaného konanom dňa 03.02.2020 v prítomnosti obžalovaného, obhajcu a prokurátora a rozhodol napadnutým uznesením. Zároveň samosudkyňa samostatným úkonom nariadila a určila termín hlavného pojednávania na deň 18.03.2020, ktorý prokurátor, obžalovaný a jeho obhajca, väznica vzali na vedomie a následne bol kanceláriou súdu spracovaný a vypravený (čl. 380).

Krajský súd po posúdení všetkých okolností prípadu dospel k záveru, že samosudkyňa okresného súdu postupovala správne, keď po podaní obžaloby na obžalovaného S. P. (a obžalovanú Z. E.), rozhodla o jeho ďalšom ponechaní vo väzbe, pričom svoje rozhodnutie presvedčivo, v súlade s príslušnými ustanoveniami, písomne odôvodnila.

Nadriadený súd sa s písomne uvedenými dôvodmi, na ktoré súd prvého stupňa poukázal vo svojom rozhodnutí plne stotožňuje a konštatuje, že v predmetnej veci doposiaľ vykonané dôkazy naďalej odôvodňujú opodstatnenosť predmetného trestného stíhania proti obžalovanému v danom štádiu konania tj. aj po podaní obžaloby. Nasvedčuje tomu aj skutočnosť, že obžaloba bola prijatá a vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie a určený jeho termín na 18.03.2020.

Sťažnostný súd pri preskúmaní predloženej trestnej veci dôsledne preveroval, či základnému právu na osobnú slobodu zodpovedá povinnosť orgánu štátu, aby rozhodnutie o pozbavení osobnej slobody

bolo doložené dôkazmi preukazujúcimi účasť obžalovaného na spáchaní trestného činu, pričom vzal do úvahy aj odôvodnenia predchádzajúcich rozhodnutí v otázke dôvodnosti väzby a zistil, že podozrenie zo spáchania zločinu a prečinu, pre ktoré bolo obžalovanému vznesené obvinenie, sa zatiaľ nezoslabilo, naopak prijatím obžaloby zosilnelo a teda je tu aj naďalej dostatočne odôvodnené podozrenie, že obžalovaný sa mohol dopustiť protiprávneho konania v spolupáchateľstve s obžalovanou Z. E., ktoré je popísané v skutkovej vete obžaloby.

Obžalovaný pri výsluchu dňa 22.08.2019 potvrdil, že skutočnosti uvádzané v uznesení o vznesení obvinenia sa zakladajú na pravde a proti tomuto uzneseniu sťažnosť nepodal, priznal, že skutkov sa dopustil tak ako je premietnuté do uznesenia o vznesení obvinenia, tj. videl opustený bicykel, prestrihol plot, zobral bicykel a tiež videl druhý bicykel v garáži, rovnako ho zobral a zobral aj bicykel, ktorý bol za brámkou. Jeden z bicyklov tam nechal. K samotným krádežiam uviedol, že týchto sa dopustil, pretože mal na to príležitosť a bola s ním aj spoluobžalovaná, s ktorou utiekli cez ploty.

Z protiprávneho konania je predbežne usvedčovaný aj výpoveďou spoluobžalovanej Z. E. a najmä poškodených S.. S. E., S.. S. A., Q. I., S. F., zápisnicami o obhliadke miesta činu vrátane fotodokumentácie a ďalšími listinnými dôkazmi, na podklade ktorých ani v danom štádiu konania nemožno konštatovať jeho nedôvodnosť, resp. zjavnú neopodstatnenosť jednak vzneseného obvinenia a následne podanej obžaloby. V danom štádiu trestného konania, v ktorom sa nachádza vyšetovaná trestná vec tj. pred začiatkom dokazovania pred súdom, nemusí byť preukázaná vina bez dôvodných pochybností, ako je to nevyhnutné v prípade vykonania dokazovania v konaní pred súdom, ale postačuje, aby bolo možné z doteraz vykonaných dôkazov konštatovať existenciu dôvodného podozrenia, že obžalovaní mohli spáchať skutky, ktoré zároveň napĺňajú znaky trestného činu.

Krajský súd dodáva, že v konaní pred súdom sa v rozhodujúcej miere, vykonávaním dôkazov navrhnutých prokuratúrou, ale aj obžalovaným po prípadnej dohode so svojim obhajcom, otvára priestor na potvrdenie alebo vyvrátenie dôvodnosti podanej obžaloby na obžalovaného (k tomu napr. I.ÚS 162/16, III.ÚS 447/16).

Bude preto vecou dokazovania na hlavnom pojednávaní, či prokurátor udrží dôkazné bremeno ohľadne viny obžalovaného, resp., či v priebehu dokazovania vedeného na hlavnom pojednávaní príde k zoslabovaniu podozrenia zo spáchania žalovanej trestnej činnosti zo strany obžalovaného. Krajský súd opakuje, že v danom štádiu trestného konania, tj. po podaní obžaloby a ešte pred začatím dokazovania na hlavnom pojednávaní, nie je možné v posudzovanom na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní skonštatovať zjavnú neopodstatnenosť podozrenia zo spáchania trestnej činnosti uvedenej v obžalobnom návrhu. Podmienka uvedená v návetí ustanovenia § 71 ods.1 Trestného poriadku je preto splnená aj naďalej.

Krajský súd pri posúdení dôvodnosti väzby obžalovaného S. P., po podaní obžaloby, sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi a správnymi úvahami prvostupňového súdu a konštatuje, že v otázke opodstatnenosti väzby obžalovaného nenastali také významné skutočnosti ani okolnosti, na podklade ktorých by bolo možné konštatovať, že dôvody väzby u obžalovaného pominuli, resp. boli eliminované do takej miery, že väzbu možno nahradiť prijatím alternatívnej záruky.

Tiež odkazuje na doposiaľ vo veci, ohľadne väzby, vydané rozhodnutia všeobecných súdov, najmä na rozhodnutie sp. zn. 2Tpo/54/2019 z 19.09.2019 s tým, že podľa názoru senátu konajúceho vo veci, dôvodnosť väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku je i naďalej daná s poukazom na osobu obžalovaného ako aj na charakter trestnej činnosti, pre ktorú je obžalovaný. Vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí zároveň poskytol svoje úvahy vedúce ku záverom a konštatovaniu správnosti a zákonnosti zadovážených dôkazov v danej prejednávanej veci a teda zákonnosti a opodstatnenosti vedeného trestného stíhania.

V kontexte s uvedeným je nutné prihliadnuť aj na minulosť obžalovaného, predovšetkým na zistenie, že obžalovaný, podľa pripojeného odpisu z registra trestov, bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, pre rôznu trestnú činnosť, pričom významnými sú nasledovné zistené skutočnosti:

-pod poradovým číslom 5. je v odpise z registra trestov zaznamenané odsúdenie Okresným súdom Bratislava II sp. zn. 1T/157/2016, ktorého trest, po rozhodnutí o neosvedčení sa obžalovaného, ktorý vykonal dňa 27.03.2019,

-pod číslom 6. je záznam o odsúdení cudzozemským súdom, z ktorého je zistiteľné, že bol odsúdený pre krádež v Rakúsku a bol mu uložený podmienený trest, ktorého skúšobná doba v súčasnosti plynie, -pod poradím 7. je záznam o odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/47/2019, právoplatným dňa 22.05.2019, pričom za prečin podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona mu bol uložený trest vo výmere 16 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní tri roky tj. do 23.05.2022, z čoho je zrejmé, že žalovanej trestnej činnosti sa mal (spolu s obžalovanou Z. E.) dopustiť v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, čím je rozhodne splnený dôvod tzv. preventívnej väzby.

Z naznačeného možno teda jasne vyvodiť oprávnený záver, že ani predchádzajúce odsúdenia nemali na obžalovaného dostatočný výchovný vplyv a nevedli u neho k požadovanej náprave. Z jeho konania je zreteľné ignorovanie dodržiavania právnych noriem a preto aj podľa názoru nadriadeného súdu je väzba obžalovaného dôvodná. Teda z uvedeného je zrejmé, že v posudzovanej veci podmienkou pre jeho väzbu je nielen dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, ale aj naďalej pretrvávajúce dôvodné obavy z pokračovania v trestnej činnosti, z ktorej je podozrivý a bola podaná obžaloba (tzv. preventívna väzba).

V nadväznosti na uvedené sťažnostný súd po zhodnotení konkrétnych okolností prípadu a predovšetkým osoby obžalovaného a jeho postoja k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom vyvodil, že práve vzhľadom na vyššie rozvedené skutočnosti, je potrebné pri rozhodovaní o väzbe, zvlášť keď ide o zisťovanie, či obžalovaný má sklony k páchaniu trestnej činnosti, resp. k páchaniu obdobnej trestnej činnosti, na túto skutočnosť prihliadať.

Zaisťovacím inštitútom väzby sa obžalovanému S.ovi P.vi iba zabraňuje v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Vecne správne a zákonne preto rozhodla samosudkyňa okresného súdu, keď obžalovaného S. P. podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku ponechala i naďalej vo väzbe s prihliadnutím na charakter trestnej činnosti a predovšetkým jeho osobu. Zároveň správne postupovala, keď konštatovala, že nie sú splnené podmienky na nahradenie väzby uložením dohľadu probačného a mediačného úradníka.

Sťažnostný súd pripomína, že pre nahradenie väzby niektorým z inštitútov, ktoré upravuje Trestný poriadok, nie je pritom právny nárok, ide len o možnosť, ku ktorej môže súd pristúpiť a takýto výklad je v súlade aj so znením čl. 17 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 Ústavy SR a čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súd musí pri rozhodovaní o nahradení väzby zvážiť, či intenzita zásahu do osobnej slobody obvineného tým, že je vo väzbe, nie je celkom zjavne neprimeraná k miere zvýšenia rizika, že nahradením väzby a prepustením obvineného na slobodu obvinený môže uskutočniť konanie zakladajúce väzobný dôvod. S prihliadnutím na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 67/2013 zo dňa 05.06.2013, posudzoval a zvažoval možnosť väzbu nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka a dospel k negatívnemu záveru, keďže s ohľadom na povahu prejednávaného prípadu a osobu obžalovaného (v minulosti odsúdený aj pre rovnakú trestnú činnosť- spolu 7 krát) nie je možné účel väzby v tomto štádiu trestného stíhania dosiahnuť týmito inštitútmi nahradzujúcimi väzbu. Dohľad probačného a mediačného úradníka nie je vykonávaný nepretržite a nemôže reálne zamedziť prípadnému protiprávnemu konaniu obžalovaného spočívajúcemu v páchaní obdobného, resp. rovnakého trestného činu spôsobom, pre ktorý je podozrivý v prejednávanej veci. Prijatím týchto inštitútov by sa neminimalizovala hrozba páchania trestnej činnosti obžalovaným na takú únosnú mieru, aby bolo možné pristúpiť k nahradeniu väzby.

Účelom preventívnej väzby je zabrániť škodlivým dôsledkom, ktoré by prípadným pokračovaním v trestnej činnosti mohli nastať.

So zreteľom na vyššie uvedené dospel sťažnostný súd k záveru, že sťažnosťou napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne a preto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť obžalovaného S. P. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.